

1. Reg. 3.

Vera DEI & Mundi sapientia caelica dos est,
Non annis potius quam tribuenda DEO:
Vnde puer SALOMON, quo non sapientior ullus,
Cor sapiens poscit supplice voce DEUM.
Qui dare promisit fidei precibusq; piorum,
Omne bonum, & mentes igne sagace trahit.
Quod si juncta FIDES PIETATI jungere dextram
Atq; DEO statuit, SPES jubet esse ratum.
Hic FORTUNA pedem sistet sedemq; locabit,
Hic erit Imperii firma columna sacri.
Advenient CHARITES & figent oscula Pacis
Imperio, ac populi crescet ubiq; Salus.
Dumq; à patre pio nil differt cura Regentum,
SPONSE Pater Patrie, SPONSA q; Mater eris.
Pro quibus officiis gratos decet esse vicissim,
Agnovisse volunt qui benefacta PATRIS.
Pauca referre queunt, quibus est accisa domi res;
Dona ferant alii, nos dare vota decet:
Da DEUS alme PATER nexu hoc feliciter uti,
Lite vacet thalamus, pernicioq; domus.
CHRISTE novis sponsis fecundas effice tædas,
Accensasq; tuâ lege tuere faces.
SPIRITUS alme DEUS presta solamen in arctis
Rebus & afflatu pectora flecte tuo.
Sic erit in vitâ requies, in nomine fama,
In thalamo soboles, SOLIS in Orbe jubar.
Sed quid plura loquar, cum clauscrit omnia Votum?
A DUCE principium, de prece Finis erit.

